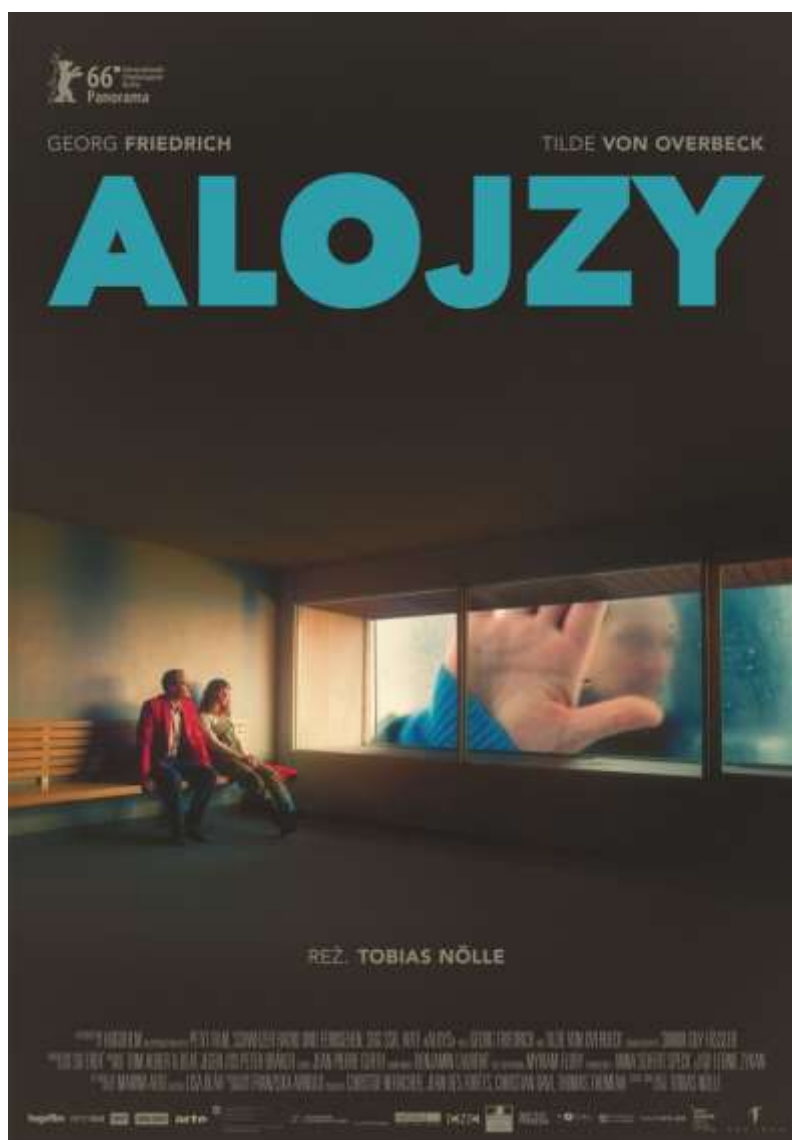

S O L O P A N

Przedstawia:

NAGRODA FIPRESCI BERLIN 2016

18 listopada 2016

Alojzy to połączenie filmów Polańskiego, Bodo Koxa i Roya Anderssona

SYNOPSIS

Alojzy Adorn jest prywatnym detektywem, człowiekiem na pierwszy rzut oka niepozornym, nierzucającym się w oczy. Obserwuje życie z bezpiecznej odległości, wszystko nagrywając kamerą 24 godziny na dobę. Kiedy umiera jego ojciec, Alojzy zostaje sam, a jego bezpieczne do tej pory życie zaczyna się rozpadać na kawałki. Po nocy ciężkiego picia, budzi się w autobusie i odkrywa, że jego aparat fotograficzny oraz cenne taśmy wideo zostały skradzione.

Wkrótce po tym zdarzeniu pojawia się tajemnicza kobieta, która zaczyna go szantażować. Oferuje mu zwrot skradzionych taśm pod warunkiem, że przyłączy się do niej grając w japońską grę pt. „telefoniczna wędrówka”, używając do tego tylko swojej wyobraźni jako jedyne połączenia. Detektyw wciąga się w jej grę coraz głębiej aż zakochuje się w głosie po drugiej stronie słuchawki. Kobieta otwiera przed nim nowy świat.

Nölle zgrabnie lawiruje pomiędzy dramatem psychologicznym a absurdalnym dowcipem i dynamicznie odwracającymi się rolami bohaterów. „Alojzy” to po części intrygujące stadium samotności i żałoby, a po części film o przełamywaniu ograniczeń i lęków. W filmie odnajdziemy również zaskakujący romans, w którym wydarzyć się może wszystko np. szalona impreza w czerwonych garniturach.

BIO REŻYSERA

Tobias Nölle, urodzony w 1976 w ZÜRICHU, studiował film w School of Visual Arts w Nowym Jorku. Jego film René z 2008 roku był pokazywany na wielu festiwalach na całym świecie i zdobył kilka nagród, takich jak Golden Leopard w Locarno za najlepszy krótki film szwajcarski. Nölle jest jednym z reżyserów filmu Wonderland, który miał swoją premierę na Festiwalu w Locarno w 2015 roku. Alojzy jest jego pierwszym filmem, do którego napisał scenariusz oraz który wyreżyserował. Został on zaprezentowany na Festiwalu Filmowym Torino Lab oraz na festiwalach: Rotterdam Cinémar i Berlinale.

FILMOGRAFIA

2016 Alojzy
2015 Heimatland
2007 René
2006 Mes vacances
2006 Kuckuck
2004 Bernd
2003 Davis

WYWIAD Z REŻYSEREM

Jakie były twoje inspiracje do stworzenia filmu "Alojzy"?

Człowiek obserwujący życie za pomocą kamery, człowiek, który jest niewidoczny dla świata do momentu, gdy ktoś włączy kamerę i skieruje ją w jego kierunku. Postrzegam tą cechę charakteru jako bardzo współczesną: dziś każdy dąży do tego aby być widocznym. Bycie widocznym i bycie „lubianym” znajduje się w centrum potrzeb pokolenia cyfrowego. U Alojza jest odwrotnie - on tylko obserwuje. A to, że jest przez to odizolowany sprawia, że polubiłem tą postać od razu. Jest jak niewidzialny duch, prawie nie istnieje. Ale wszyscy potrzebujemy innych ludzi, którzy są dla nas jak lustro, aby czuć że żyjemy. Wszyscy potrzebujemy informacji zwrotnych, a więc Alojzy też.

Do stworzenia tego filmu zainspirowało mnie również zjawisko izolowania się w mieście - ten paranoiczny lęk, że coś mogłoby zachwiać naszym bezpiecznym „rajem”. Podobnie jak Alojzy, który trzyma się zasad określonych przez jego przodków i izoluje się od życia. On żyje w swoim starym, zakurzonym balonie bezpieczeństwa, obserwując świat za pomocą kamery. Utraciłby znaczną część swojego człowieczeństwa, gdyby nie pojawił się w tym świecie intruz (Vera). Podążając za tym tokiem myślenia, bardzo inspirującą dla mnie postacią był Harry Caul z filmu „Rozmowa” Francisa Forda Coppoli. Zawsze wyobrażałem

sobie, że Alojzy jest jego synem. Ojca Alojzego nazwałem Harry, ale ponieważ nie mogłem umieścić Gene'a Hackmana w tej roli, poprosiłem o to prawdziwego ojca Georga Friedricha. To było bardzo emocjonalne mieć ich obu w tym filmie.

Innym kluczowym elementem było zjawisko „telefonicznej wędrówki”, które mają swój początek w Japonii. Miałem swój udział w długich związkach na odległość, w tym również walk seks przez telefon i wszystkie inne dziwne rzeczy. Można być bardzo blisko ze sobą słysząc się tylko z drugą osobą, można wyznawać miłość i czuć się kochanym pomimo, że dwie osoby są w rzeczywistości oddalone o tysiące mil. Spotkanie się w tej przestrzeni, w naszych głowach - znalazłem fascynującą przestrzeń do spotkań i chciałem opowiedzieć o tym w kinie. Mam obsesję na punkcie tego, że wszechświat w naszych głowach jest więc znacznie większy niż ten, który fizycznie zamieszkujemy. W relacji projekcja często jest dużo lepsza niż rzeczywistość, a pomiędzy dwiema osobami toczy się ciągła walka. Życie bez wyobraźni byłoby puste i martwe. Rozwijanie swojej wyobraźni to napełnianie się nadzieją. I to wszystko, co powinniśmy robić aby sprawy przybrały właściwy obrót.

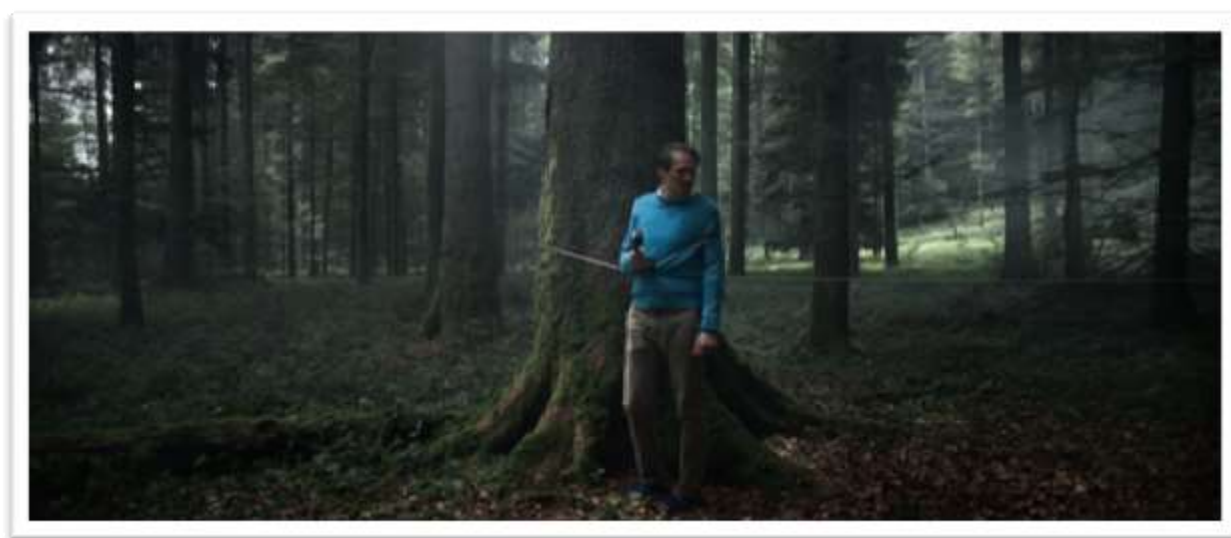
Gra aktorska Georga Friedricha jest kluczem do filmu. Jak ważne było to, aby pracować z tym konkretnym aktorem?

Jestem bardzo zaszczycony, że dano mi szansę pracy z aktorem takiego kalibru. Georg Friedrich jest jednym z najlepszych europejskich aktorów swojego pokolenia. Jest w nim coś naprawdę magicznego, jego aura, jego kamienna twarz w połączeniu z jego głębokim, niskim głosem. On jest bardzo silny na zewnątrz i niezwykle delikatny w środku. W jednej chwili może zagrać surowego oficera Stasi a w następnej jest delikatny jak kot. Kocham to w nim. Jest jak prezent dla każdej kamery, po prostu chce się go filmować. Wypełnia powietrze swoją obecnością i instynktem przetrwania. Najlepsze w nim jest to, że nie jest jednym z tych egocentrycznych aktorów, którzy wykonują swoją pracę, tylko po to aby wszyscy ich podziwiali. Pod tym względem jest bardzo uczciwy. Wiedziałem, że go potrzebuję, ze względu na jego cichą, minimalistyczną część, która zawiera brak łez lub melodramat albo śmiech. Aby film był interesujący, potrzeba kogoś, kto jest obdarzony darem przyciągania. I kogoś kto chce być bardzo częścią przedsięwzięcia. Na pierwszy casting w Wiedniu Georg

przyniósł mi dwa starodruki aktorskie do przeczytania, więc dzięki temu mogłem uczynić go lepszym aktorem w tym filmie! To cały Georg Friedrich. On jest jak diament.

Film łączy dwa światy - realny i urojony. Jak osiągnąć taki efekt?

Montaż. Szukam pomysłów, które wyraźnie wymagają narzędzi kina, zamiast innych form narracji. To, że ktoś może otworzyć drzwi w Zurychu i wyjść z drugiej strony w Tokio, jest tym, co przyciąga mnie do kina. Możliwość spełnienia snów. I nie mam na myśli latających słoni czy surrealistycznych obrazów Salvadora Dali, ale chodzi mi o uwolnienie się od czasu i przestrzeni. Pomysł był taki, aby pokazać urojony świat jako całkiem zwyczajny. Chciałem pokazać prawdziwy, konserwatywny i surowy charakter Alojzya. Jego wyobraźnia jest zbudowana wyłącznie z elementów, które widzieliśmy wcześniej w jego życiu. To sprawiło, że mogliśmy subtelnie przeskakiwać między fikcją a rzeczywistością, dopóki granice między nimi były rozmazane

Podczas gdy „Ona” Spike’a Jonze’a rozgrywa się w niedalekiej przyszłości, to „Alojzy” jest zakorzeniony w dzisiejszym świecie i skupia się na samotności, zamiast na uzależnieniu od technologii. Czy zgadzasz się, samotność jest ważnym problemem w dzisiejszym świecie? Jak Twój film może przyczynić się do debaty na ten temat?

Samotność i strach przed samotnością jest wszechobecny. Stanowi on centrum ludzkiej natury. To dlatego szukamy miłości i podziwu, dlatego jesteśmy ciągle on-line i dlatego media społecznościowe stały się tak powszechne - bo możemy mieć wymyślonych przyjaciół i czuć się bardziej kochani niż w rzeczywistości jesteśmy. Daje nam to szansę na stworzenie wirtualnego ego, które jest większe i lepsze od rzeczywistego. Strach przed samotnością jest motorem naszego życia. Od niego pochodzi dobro i zło, od niego pochodzi twórczość człowieka. To z jego powodu tworzymy sztukę - dzielimy się ze światem swoimi uczuciami, emocjami.

Film jest thrillerem i jednocześnie historią miłosną. Z którą stroną filmu bardziej się utożsamiasz?

Przypuszczam, że bardziej z thrillerem, jednak ta część filmu jest krótka, a po jej ukazaniu historia miłosna szybko zdobywa przewagę. Lubię mieszankę elementów filmu noir połączonych z fabułą, że chłopiec spotyka dziewczynę w historii telefonicznej. Syn Harry'ego Caula wyrwa się z bańki izolacji i rozpoczyna się akcja!

PODSTAWOWE INFORMACJE

Reżyseria: Tobias Nölle

- **Scenariusz:** Tobias Nölle
- **Zdjęcia:** Simon Guy Fässler
- **Obsada:** Georg Friedrich, Tilde von Overbeck, Kamil Krejčí, Yufei Li, Koi Lee
- **Czas trwania:** 91 min

Kontakt: SOLOPAN, Dagmara Molga dagmara@solopan.com.pl tel.228280144